

§ 1. Władzom administracyjnym I instancji przekazuje się przysługujące w myśl art. 7 p. 1 i 2 ustawy z dnia 2 lipca 1920 r. o zwalczaniu lichwy wojennej okręgowym urządóm walki z lichwą wykonywanie rozporządzeń, wydanych na zasadzie art. 2 i 3 tej ustawy, wydawanie orzeczeń karnych w myśl art. 4 tejże ustawy, tudzież nakazów karnych (art. 45 wspomnianej ustawy) i wykonywanie kar, wynierzonych prawomocnem orzeczeniem, lub prawomocnym nakazem karnym.

Powyższe postanowienie nie rozciąga się na obszar miast: Warszawy, Łodzi, Lublina, Lwowa i Krakowa, w których urzędy walki z lichwą zachowują swój dotychczasowy zakres działania.

§ 2. Orzeczenia karno-administracyjne będą wydawane w trybie zwyczajnego postępowania karno-administracyjnego obowiązującego w danej dzielnicy. Stronom służy od tych orzeczeń odwołanie w II i ostatniej instancji do Głównego urzędu walki z lichwą.

Wydawanie nakazów karnych następuje z przestrzeganiem art. 45 do 50 ustawy o zwalczaniu lichwy wojennej przy odpowiedniem zastosowaniu przepisów o postępowaniu karno-administracyjnym.

§ 3. Wykonanie niniejszego rozporządzenia powierza się Ministrowi Apropowizacji w porozumieniu z Ministrem Spraw Wewnętrznych.

§ 4. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą obowiązującą do dnia 31 grudnia 1921 r. i obowiązuje na tem samem terytorjum, co ustawa z dnia 2 lipca 1920 r. o zwalczaniu lichwy wojennej.

Prezydent Ministrów:

A. Ponikowski

Kierownik Ministerstwa Apropowizacji:

J. S. Stoiński

Minister Spraw Wewnętrznych:

St. Downarowicz

651.

Rozporządzenie Rady Ministrów

z dnia 25 października 1921 r.

w przedmiocie przekazania Ministrowi Sprawiedliwości zarządu wymiaru sprawiedliwości na obszarze b. dzielnicy pruskiej.

Na podstawie art. 7 ustęp I ustawy z dnia 1 sierpnia 1919 r. o tymczasowej organizacji zarządu b. dzielnicy pruskiej (Dz. Pr. P. P. № 64, poz. 385) zarządza się co następuje:

§ 1. Zarząd wymiaru sprawiedliwości na obszarze b. dzielnicy pruskiej wyłącza się z dniem 13 listopada 1921 r. z zakresu działania Ministra tej dzielnicy i przekazuje się Ministrowi Sprawiedliwości.

W związku z tem powstaje w Ministerstwie Sprawiedliwości nowy departament, tymczasowo delegowany do Poznania.

§ 2. Wykonanie niniejszego rozporządzenia porucza się Ministrowi Sprawiedliwości i Ministrowi b. Dzielnicy Pruskiej.

Prezydent Ministrów:

A. Ponikowski,

Minister Sprawiedliwości:

Sobo'ewski

Minister b. Dzielnicy Pruskiej:

Wybicki

652.

Rozporządzenie Ministra b. Dzielnicy Pruskiej

z dnia 9 października 1921 r.

w przedmiocie zmiany taryfy opłat dla lekarzy dentystów.

Na podstawie § 80 ust. 2 niemieckiej ustawy procederowej i art. 6, p. b ustawy z dnia 1 sierpnia 1919 r. o tymczasowej organizacji zarządu b. dzielnicy pruskiej (Dzien. Praw P. P. № 64, poz. 385) zarządza się co następuje:

§ 1. Opłaty, wymienione w taryfie opłat dla aprobowanych lekarzy dentystów z dnia 12 stycznia 1920 r. (Dz. Urzęd. Ministerstwa b. Dzielnicy Pruskiej № 10, poz. 95), podwyższa się czterdziestokrotnie, z wyjątkiem pozycji 5, którą podwyższa się sześćdziesięciokrotnie.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze obowiązuje z dniem ogłoszenia. Jednocześnie traci moc obowiązującą rozporządzenie Ministra b. Dzielnicy Pruskiej z dnia 28 lipca 1921 r. w przedmiocie zmian taryfy opłat dla lekarzy dentystów (Dz. Ust. Rz. P. № 67, poz. 436).

Minister b. Dzielnicy Pruskiej:

Dr. J. Trzcinski

653.

Rozporządzenie Ministra Skarbu i Ministra Przemysłu i Handlu

z dnia 13 października 1921 roku

w przedmiocie ulg celnych dla taśm plecionych ze słomy.

Na mocy uchwały Sejmu Ustawodawczego z dnia 1 sierpnia 1919 r. i uchwały Rady Ministrów z d. 26 maja 1919 r. zarządza się co następuje:

§ 1. Rozporządzenie Ministra Skarbu i Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 18 sierpnia 1921 r. w przedmiocie ulg celnych (Dz. Ust. R. P. № 70, poz. 471) uzupełnia się w sposób następujący: